

Ján Adamus

Modli a posti sa v skrytosti, verejne vyznaj vieru

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Nebojte sa ľudí. Lebo nič nie je skryté, čo by sa neodhalilo, a nič utajené, čo by sa neprezvedelo. Čo vám hovorím vo tme, hovorte na svetle, a čo počujete do ucha, rozhlasujte zo striech.

Nebojte sa tých; čo zabíjajú telo, ale dušu zabiť nemôžu. Skôr sa bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zahubiť v pekle. Nepredávajú sa dva vrabce za halier? A predsa ani jeden z nich nepadne na zem bez vedomia vášho Otca. Vy však máte aj všetky vlasy na hlave spočítané. Nebojte sa teda, vy ste cennejší ako mnoho vrabcov.

Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi; aj ja vyznám pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach. Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi; aj ja zapriem pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach.“

(Mt 10, 26- 33)

Určite vám, rodičom, dobre padne, keď na rodičovskom združení učiteľa pochvália vaše dieťa a povedia o ňom, že sa dobre učí, dáva na vyučovaní pozor a slušne sa správa. A doslova ste v „siedmom nebi“, keď učiteľ povie, že keby všetky deti boli také, nemal by na hodinách problémy. Vtedy si uvedomíte, že tým vlastne chváli aj vás, že dieťa dobre vychovávate a ono vám robí dobré meno.

Dnešné evanjelium má na nás podobnú požiadavku. Chce, aby sme Ježišovi robili dobré meno. On sám to vyjadril týmito slovami: Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi; aj ja vyznám pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach. Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi; aj ja zapriem pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach.

Nezdajú sa nám tieto slová čudné? Veď na inom mieste Ježiš hovorí: Keď sa ty ideš modliť, vojdi do svojej izby, zatvor za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti. Keď sa ty postíš, pomaž si hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti. Máme tieto Ježišove slová vari chápať tak, že si protirečí?

Ak chceme nájsť odpoveď, poraďme si pohľadom na mincu. Naše náboženstvo je ako minca, ktorá má dve strany – vnútornú a vonkajšiu. Vnútna nám hovorí, že človek sa naozaj najlepšie modlí a postí v tichu a samote. Vonkajšia nás zasa zaväzuje, aby

sme svoje náboženstvo nežili len pre seba, ale aj pre iných. Chce, aby naša viera nebola chudorľavá a slabá, ale naopak, aby sa podobala víchru, ktorý by aj iných strhával za Kristom. Tu si Ježiš vôbec neprotirečí, ale prikazuje nám, aby sme si osvojili obe skutočnosti.

Taký bol aj jeho život. Spomeňme si, ako sa na púšti 40 dní a nocí postil a modlil, ako častokrát v noci vyšiel na horu alebo sa preplavil na druhý breh jazera a tam sa modlil. Tým dokázal, že najlepší zážitok stretnutia sa s Otcom je v samote. Ale spomeňme si aj na to, ako prechádzal cez mestá a dediny a vyučoval ľudí, pričom ani najmenší úspech nepripisoval sebe, ale Otcovi. Sám hovoril: Skutky, ktoré konám, svedčia o mne, že ma poslal Otec. Z jeho slov jasne vyplýva, že Otcovi robil dobré meno.

Z Ježišovho správania nám plynú tri pokyny:

- Modli sa v skrytosti!
- Posti sa v skrytosti!
- Choď medzi ľudí a rob dobré meno nebeskému Otcovi!

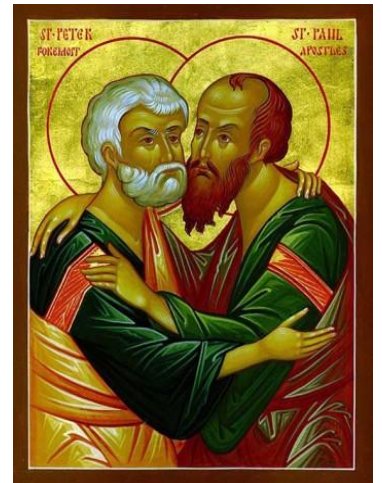
Ako sa mi darí plniť Ježišove pokyny? Modlievam sa pravidelne? Postím sa? Nehanbím sa za vieru? Dokážem sa verejne priznať ku Kristovi? Nerobím mu hanbu svojím životom?

Bola sobota, neskorá noc a kňaz sa chystal na nedeľný príhovor. Odrazu ktosi zaklopal na dvere.

Kto je? – spýtal sa. Nič. Bolo ticho. No, kto tam je? – a opäť bolo ticho. Kňaz so strachom otvoril. Pred dverami stál muž, v ruke držal lano... Vidím, že sa tu sviati – nesmelo začal hovoriť, prišiel som vám povedať, že som zúfalý a idem sa obesiť. Kňaz ho pozval dnu. Sedeli a prerozprávali celú noc. Nad ránom muž povedal: Pán farár, počul som o vás samé chvály. Viete, ja do kostola nechodím, ale moja stará matka áno. Ona mi rozprávala, aký ste zbožný a príjemný človek. A mala pravdu. Prosím vás o svedč.

Náboženstvo je ako minca, ktorá má dve strany. Sem patrí modlitba v samote, ako aj verejné vyznanie Krista. Keby kňaz nebol v samote čerpal silu z modlitby, nedokázal by byť príkladom pre svojich veriacich. Jeho „dobíjanie sa“ modlitbou, prinieslo úspech. Zachránil život muža a jeho dušu získal pre Boha.

Aj my vyhľadávajme samotu, kde by sme sa modlili a postili. Čerpajme tam silu, aby sme potom medzi ľuďmi dokázali robiť dobré meno nášmu nebeskému Otcovi. To nech je aj našim predsavzatím do budúceho týždňa.

Deň smrti apoštolov dvoch je nám slávnosťou posvätnou; slávime Petrov triumf, križ i Pavlov veniec víťazný.

Spojila mužov šľachetných krv, čo pre vieru tiekla z nich, veď k Bohu s vierou v Krista šli, korunu slávy dosiahli.

Apoštol Peter prvý je, milosťou Pavol ožije: nádoba Kristom vybratá má Petra v Bohu za brata.

Oslávil Boha Šimon tým, že zrakom k nebu upretým išiel za Kristom na križ hneď, mysliac na jeho predpoveď.

A stal sa mestom večným Rím, posvätným vrchom Kristovým, základy pevné v krvi má, na Božom slove spočívajú.

Celý svet má sem putovať a Krista v Cirkvi poznávať: mesto je hlavou národov, učiteľ ľudstva má tu trón.

Prosíme teba, Ježišu, pre obeť kniežat najvyššiu pripoj aj nás k ich družine vo večnej rajskej otčine. Amen.

HYMNUS na sviatok Petra a Pavla, ranné chvály

Ž 34,19: *Pán je pri tých, čo majú srdce skrúšené, a zachraňuje zlomených na duchu.*

Pane, ďakujem ti za čas ticha, v ktorom sa môžem modliť slovami a duchom tohto žalmu. Tvoje slová ma oživujú, sú pre mňa svetlom a prebúdajú vo mne novú nádej.

Slová tohto žalmu ma pozývajú zakúsiť a presvedčiť sa, aký si dobrý. Učia ma, že si pri tých, čo majú srdce skrúšené, a ochraňuješ tých, čo sú zlomení na duchu. A hoci má spravodlivý veľa utrpení, ty ho vyslobodzuješ zo všetkých.

Bože, si pri tých, čo majú srdce skrúšené, nepohrdaš srdcom skrúšeným a poníženým, máš záľubu v srdci úprimnom a pokornom, lebo miluješ pravdu, ktorá sa prejavuje láskou.

Pane, je veľa toho, čo vie zlomiť môjho ducha. Stretávam sa s utrpením. Zraňuje ma zloba a neláska. Zmocňuje sa ma bezmocnosť.

Denne vidím bolesť a beznádej, urážky a neúctu, ponižovanie a výsmech, opakujúce sa zlyhania vo vzájomných vzťahoch. V mnohom akoby som sa podobal emauzským učeníkom. Najmä v sklamaní, v bolestnej skúsenosti, v zlomenom duchu a v ťarbavom srdci, v neschopnosti vidieť, čo je krásne a čo je nádejou, lebo aj moje oči sú zastreté.

Pane, ty nepopieraš utrpenie spravodlivých. Takého utrpenia môže byť nemálo, ale uisťuješ, že ich vyslobodíš zo všetkých.

Daj, aby som sa nechal osloviť pravdou tohto žalmu, ktorým mi hovoríš, že v živote budem musieť trpieť. Napokon, ty sám si o sebe hovoril, že musíš trpieť. No pozývaš ma skusovať a prežívať, aký si dobrý. Uisťuješ ma, že svojim anjelom dáš príkaz, aby ma chránili a vzali za ruku, aby môjho ducha nezlomilo utrpenie, lebo ty si pri tých, čo majú srdce skrúšené a zachraňuješ zlomených na duchu.

Môj dobrý Bože, velebím ťa a prosím, posilni moju vieru, moju nádej, moju dôveru a moju lásku k tebe. Buď pri mne a daj, aby mi nikdy nechýbalo srdce skrúšené a ponížené, srdce, ktorým nepohrdaš, stále si pri ňom a s ním.

Verím, že ma miluješ aj ako hriešnika, lebo ty nechceš smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil. Zachraňuješ ma, lebo ma miluješ takého, aký som.

Daj, prosím, aby som nezabudol, že vo svete môžem mať veľa súženia, ale ty si premohol svet a si stále so mnou. Vo svete môžem mať tisíc dôvodov na beznádej, ale všetko prevyšuje skutočnosť, že si so mnou, si pri tých, čo majú srdce skrúšené.

Nauč ma druhých obdarovať láskou, lebo to znamená darovať im život.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

V dnešnú nedeľu (25.6.) je Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca.

Slávnosť sv. Petra a Pavla: Vo štvrtok 29.6. máme slávnosť sv. apoštolov Petra a Pavla. Je to prikázaný sviatok. Sv. omša bude o 18:30 hodine. Po sv. prijímaní poďakujeme Pánu Bohu za ukončenie školského roka. Už v stredu večer o 18:00 hod. je sv. omša zo sviatku.

Fatimská pobožnosť: V sobotu 1.7. o 7:15 hod. bude fatimská pobožnosť a o 8:00 hod. sv. omša.

Sobášna sv. omša: V sobotu 1.7. o 16:00 hod. vo sv. omši uzatvorí manželstvo naši farníci pán Miroslav Obecajčík a slečna Veronika Šutaríková

Nestratíš nič, keď svojou sviecou zapáliš sviecu niekoho iného.

Alebo: nestratíš nič, keď si k ostatným priateľský, ochotný pomôcť alebo keď povieš ĎAKUJEM.

Žiaden človek sa neochudobňuje, keď je dobrý k druhým. Presne naopak: láska, ktorú darujeme ostatným, sa nám niekoľkonásobne vráti.

Príslovie hovorí: Šťastie sa narodilo ako dvojča - musíme sa oň deliť. To isté platí o láske. Láska zdvojnásobuje silu, robí človeka vynaliezavým, vnútorne slobodným a radostným. Poďakovať sa ostatným by nemal byť pre nás žiaden problém. Pochváliť ich za služby, priateľstvo, ochotu pomôcť, náklonnosť, za pocit domova a istoty.

Chcem ťa povzbudiť stále a znova ďakovať za to, čo vôbec nieje až také samozrejmé. Keby sme viac ďakovali, boli by sme šťastnejší - my aj tí, ktorí si zaslúžia naše poďakovanie.

Keby sme svojim blízkym z času na čas povedali: „ste cennejší, ako tušíte,“ prežívali by sme väčšiu spokojnosť. Považujte tieto slová za malý dar od toho, kto vám ho dáva. I ich podarujte tým, ktorým sa chcete poďakovať.

Adalbert L. Balling „Ďakujem“

Sväté omše v 12. týždni cezročného obdobia - (A)

26. VI. pondelok

18:00 Za Ľ Cypriána a Valériu Fabiankovičových a syna

27. VI. utorok

18:00 Za Ľ Františka a Máriu Jursových, syna, dcéru a za ťa

28. VI. streda Svätá omša zo Slávnosti

18:00 Jána a Máriu Lenkhardových a dcéru Zdenku

29. VI. štvrtok Sv. Peter a Pavol, apoštoli - Slávnosť

18:30 Za farníkov

Lektori: Jurčovičová M., Blahová M.

30. VI. piatok

08:00 Za Ľ Máriu Horváthovú (1. mesiac od smrti)

1. VII. sobota

08:00 Na úmysel otca arcibiskupa

16:00 Za novomanželov Obecajčíkových

Upratovanie kostola č.d. 421- 456

2. VII. 13. Nedeľa cezročného obdobia - (A)

08:00 Za farníkov

Lektori: Vráblová M., Pešková E.

11:00 Za farníkov

Lektori: Šustová D., Polakovič P.

14:00 Posvätný ruženec a litánie a výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

26. VI. pondelok Sv. Romuald, opát – Esp

27. VI. utorok Sv. Cyril Alexandrijský, biskup a učiteľ Cirkvi –Esp

28. VI. streda Sv. Irenej, biskup a mučeník – Sp

29. VI. štvrtok Sv. Peter a Pavol, apoštoli - Slávnosť

30. VI. piatok Prvý svätý mučeníci Cirkvi v Ríme –Esp

1. VII. sobota Sv. Oliver Plunkett, biskup a mučeník

KREŠŤAN, VEČNÝ OPTIMISTA

Pre jedno utrpenie, ktoré znášame s radosťou, budeme Boha viac milovať po celú večnosť. Tak veľmi ho milujem, že som vždy spokojná so všetkým, čo robí. Ukazujem sa tým veselšia, čím viac sa mi zdá, že Ježiš na mňa zabúda. Už ani nevie, čo má so mnou robiť.

*„Niet obavy, že mu pripravím sklamanie. Pričiním sa, aby nič nespozoroval, ak nebudem prevapená krásou neba.“
(Svätá Terézia z Lisieux)*

Istá úsmevná anekdota hovorí o dvoch malých chlapcoch. Boli to bratia. Ten starší bol večný pesimista, vždy nad dačím nariekal. Mladší, naopak, večný optimista, vždy sa všetkému tešil. (Môže nám to trochu pripomínať aj biblický príbeh bratov Kaina a Ábela.) Blížili sa Vianoce, a tak sa rodičia rozhodli, že chlapcov vyskúšajú. Pesimistovi dali veľké množstvo rôznych hračiek. Keď to chlapec zbadal, - namiesto toho, aby sa radoval - začal nariekať: „Toľko hračiek! Čo s tým budem robiť?! A keď sa to všetko začne kaziť, kto to bude opravovať?!” Druhý chlapec nenašiel pod stromčekom nič, len - prepáčte za výraz - malú kôpku hnoja. Rozžiarili sa mu oči, začal sa v tej kôpke hrabať a radostne volal: „Taká kopa hnoja! Taká kopa hnoja! Tu niekde isto musí byť koník.“

Uvedomujem si, že je to príbeh - tak trochu - prítiahnutý za vlasy. No poučenie je veľké. Keď vidíš pohár naplnený do polovice, je pre teba poloplný alebo poloprázdny? Ako sa pozeráš na udalosti života? Vidíš veci príliš negatívne, v čiernych farbách? Na druhej strane, isteže, treba si dať pozor, aby človek nebol naivný snilko - taký rojko. No je potrebné byť optimistom. A optimista je pre mňa realista, ktorý sa na všetko pozerá s nádejou. No a kresťan pesimista, to je niečo strašné. Kresťan, ktorý sa neusmieva, to je tragédia. Veď kresťan by sa mal usmievať dokonca aj vtedy, keď je to ťažké a bolí to. Nie preto, že je naivný hlupák, ktorý nechápe; naopak, preto že chápe a má nádej. Samozrejme, že nemáme na mysli akýsi umelý úsmev ala hollywood; ono až tak nejde o ten úsmev, ako o onú radosť vychádzajúcu z čistého srdca, plného nádeje.

Namiesto modlitby:

S úsmevom trhaj ružičky bolesti.
S úsmevom rozdávaj slová.
S úsmevom pomáhaj.
S úsmevom prijímaj nespravodlivosti.
S úsmevom nes pravdu.
S úsmevom prijímaj, keď ťa klamú.
S úsmevom kráčaj na rekreáciu.
S úsmevom zakrývaj všetko, čo ťa bolí.
S úsmevom kráčaj, i keď si veľmi smutná.
S úsmevom kráčaj ku Golgote, tam nájdeš toho, ktorý všetku zlobu, faloš, klam ľuďí poznal prv ako ty.
Teba už len necháva kráčať po vyšliapanej ceste...
Aká nevďačná by si bola, keby si sa všetkému neusmiala...

(*blahoslavená sestra Zdenka*)

Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.

Jn 15,12

Po šesťdesiatich deviatich dňoch pochodovania po ľade Antarktídy dorazil kapitán Scott so štyrmi druhmi na južný pól. 18. januára 1912 tam zistili, že Nór Amundsen došiel mesiac pred nimi ako prvý do cieľa.

Zdrvení nastúpili všetci piati cestu domov. Spotrebovali viac síl i zásob, než predpokladali. Vtedy ochorel námornícky poddôstojník Evans. Keby ho Scott nechal tam, jeho osud by bol spečatený. Keby ho vliekol so sebou, ohrozil by vlastný život aj životy ostatných, lebo muži, ktorí museli ťahať sane, by napredovali pomalšie ako doposiaľ.

Scott vzal bezmocného druha so sebou. Bolo to smrteľné rozhodnutie. Najprv umrel Evans, v Blizzarde potom umreli ostatní štyria. Ich zamrznuté telá našli po pol roku asi pätnásť kilometrov od záchranného skladiska. Keby boli chorého obetovali, boli by sa ta pravdepodobne dostali.

Cudzí vták

Odvzdanie sa duše do Božích rúk je maximálnym prejavom jej slobody.

Edita Steinová

V lete postavil starý pán vtáčiu klietku do otvoreného okna, aby sa i jeho kanárik mohol tešiť zo slnka, tepla a hluku ulice.

Vrabec pozoroval cudzieho vtáka a jedného pekného dňa sa odvážil až na parapetnú dosku.

„Ty sa ale máš!“ zakričal na pekného druha. „Ty sa nemusíš starať o krmivo, máš ho až-až! Tvoj pán ti naplní misku s čerstvou vodou, kým ja musím piť z mlák a s ostatnými vrabcami sa bijem o odpadky a konský trus. Ty bývaš v bezpečí za mriežkami, kým ja sa musím báť mačiek, sokolov a áut. Človek, ktorému patríš, ťa obsluhuje, rozpráva sa s tebou, hladká ti perie, kým nás, vrabce, ľudia odháňajú, trávajú a strieľajú.“

„Pravdaže mám, po čom túži tvoje srdce,“ povedal cudzí vták, „ale s radosťou by som to zamenil za voľnosť pod šírým nebom.“

Za lotrov a darebákov zomrel Ježiš na kríži

Raz som šiel spať a pozerám, že niekto leží v mojej posteli. Nič som nepovedal. Pomyslel som si, že ho nemali kde dať, tak som si zložil na zem kabát a vyspal som sa na zemi.

Ráno sa ho pýtam: „Ako sa voláš?“ Povedal mi svoje meno.

Hovorím mu: „Ak sa chceš zmeniť, si na dobrom mieste, ak nechceš, tak si sa pomýlil. Pokračuj v pití, ale pokračuj aj v ceste. Tu nemôžeš ostať!“

„Chcem sa zmeniť...“

„Dobre. Rečičky sú jedna vec, druhá sú skutky. Pôjdeš na liečenie, potom sa ku mne vrátiš.“

Úprimne povedzme, že liečba nebýva veľmi úspešná, vedia to aj lekári. Podarí sa vyliečiť tak pätnásť percent pacientov, tridsať percent je už úspech. Ja to však beriem zo psychologického hľadiska: Ak ten človek prekoná nejakú prekážku, myslí to vážne. Ak neprekoná, kecá.

Na druhý deň prišla jeho žena. „Farára hľadám!“ „Ja som farár.“

„Vy ste farár? Vy nie ste kňaz...“ Nechcem zopakovať, čo mi všetko povedala, a napľula mi do tváre! „Fuj, takého lotra a darebáka ste sem zobrali.“

„Za takých lotrov a darebákov zomrel Pán Ježiš na kríži.“

Zabolelo ma to, ale držal som sa. Uترل som si slzu z oka.

Asi po roku sme murovali priečky pre ošípané. Ja murujem krivo, aj tu som krivo muroval. Sviniam je to však jedno. Hovorím tomuto chlapíkovi:

„Počúvaj, Myslín, že by si mohol ísť domov.“

„Čože?“

Skoro mu kelňa vypadla.

„Pozri, keď si prišiel k nám, všetci boli na vine. Žena, svokra, matka, suseda, deti aj kamaráti. Len ty si bol neviniatko. Všetci ti ubližovali, len ty si bol nevinný.“

Po roku hovoríš celkom ináč: Ublížil som matke, svokre, žene, deťom aj kamarátom. Myslím, že je čas, aby si sa vrátil naspäť k rodine.

Máš nádej, aby si sa vrátil naspäť do cieľa.“

Aký je rozdiel medzi nádejou a naozajstným cieľom? Jedno je cesta do Popradu, druhé do Kežmarku. Ak nastúpiš na cestu do Popradu a chceš ísť do Popradu, dostaneš sa tam. Ak nechceš ísť, no ideš cestou do Popradu, kráčaš naopak.

Nie si ešte v cieľi, si iba na začiatku, ale na správnej ceste. My kresťania by sme mali pristupovať k sviatostiam a k prijímaniu s nádejou, nie povýšenecky. Nemáme istotu, ale máme nádej. Nádej ťa privedie k pokore, istota ťa privedie k pýche. Na prijímanie nechodíme preto, lebo si to zaslúžime, ale preto, že je to potrebné. Potrebujeme to. Bez Ježiša nemôžeme ani krôčik.

Ten chlapík sa po troch dňoch vrátil. Myslel som, že

bude opitý a bez dokladov. No on sa vrátil so ženou. Tam na mostíku, kde ma opľula, ma čakala celá rodinka. Plakala ona, plakal on, pre istotu plakali aj deti.

Tá žena mi hneď hovorí:

„Pán farár, hlavne mi odpustite, že som vás vtedy opľula!“

„Milá pani, netrápte sa preto, ja som vám ešte v ten deň odpustil.“

Farár Marian Kuffa „Maturita z lásky“

Zamyslenia

Ak ti tvoj život pripadá chudobný...

Neviem, akú náladu máte vo chvíli, keď nastupujete cestu do nového dňa; či ste vyrovnaní alebo ustarostení, či ste veselí alebo otrávení z každodenných povinností, ktoré máte pred sebou, z rutiny, ktorá vás pohltí a ktorá nás tak často vnútorne vyčerpáva a otupuje...

Na mnohých ľudí neraz dolieha tento pocit nudy a nechuti k životu. Spomínam si na slová jedného spisovateľa:

Ak ti tvoj život pripadá chudobný, prázdny, bezvýznamný, neobviňuj ho. Hľadaj vinu v sebe, ak nedokážeš objaviť jeho bohatstvo a krásu.

Toto platí pre všetkých: pre dospelého, pre starca, pre mladíka, ktorý si neraz kladie otázku, aký zmysel a akú hodnotu má jeho život. Život je dar, ktorý rozdáme v realite všedného dňa, s veľkodušnosťou rozvíjame možnosti dobra v našom živote, svoje talenty vkladáme do služby iným - v rodine, v práci, v škole, v cirkevnom i civilnom živote.

Treba často uvažovať nad týmito pravdami, aby sme v našom živote rozptýlili hmlu neistoty, pochybnosti, ľarchy, ktorá nám bráni postihnúť konštruktívny, i keď vysilujúci zmysel nášho každodenného života, našej cesty, na ktorú každé ráno opäť vykročíme, navzdory zmätenosti, únave, pocitu prázdnoty, biedy, nezmyselnosti, čo tak často zaplavuje naše srdce.

Ak veríš v Boha, ver aj tomu, že ti daroval život, aby si ho zasvätil službe druhým, spoločnému dobru, dobru všetkých ľudí, ktorých Pán miluje.

Ak Boh nehovorí nič tvojmu životu, potom porozmýšľaj nad slovami indického básnika Thákura:

„Snívalo sa mi, že život je radosť. Zobudil som sa a videl som, že život je služba.“

Slúžil som a našiel som radosť.“

Kiežby každý z nás dokázal nanovo objaviť cenu, veľkosť, krásu života, nášho osobného života.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku